ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas Nr.A420319514
Lietas arhīva Nr.A42-03195-14/43

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2014.gada 15.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Staņislavs Linkevičs,

piedaloties pieteicējam E.L, atbildētājas Līvānu novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Līvānu novada bāriņtiesas pilnvarotajām pārstāvēm I.B un M.J, trešajai personai O.L un trešās personas sevišķās aizbildnes J.K pilnvarotajai pārstāvei N.K,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz E.L pieteikumu par Līvānu novada bāriņtiesas 2014.gada 10.jūnija lēmuma Nr.1-6/27 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Līvānu novada bāriņtiesas (turpmāk arī - Bāriņtiesa vai atbildētāja) 2014.gada 10.jūnija lēmumu Nr.1-6/27 (turpmāk arī - Lēmums) nolemts pārtraukt O.L valsts sociālo pabalstu un apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksu tēvam E.L (turpmāk arī – pieteicējs) un izmaksāt valsts sociālos pabalstus un apgādnieka zaudējuma pensiju O.L.
Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.
[1.1] Bāriņtiesa 2014.gada 20.maijā ir saņēmusi J.K, dzīvesvieta deklarēta /adrese/. Līvānos, Līvānu nov., iesniegumu ar lūgumu pāradresēt viņai mazdēla O.L, dzīvesvieta deklarēta /adrese/, /adrese/apgādnieka zaudējuma pensiju, jo O faktiski dzīvo pie viņas un viņa rūpējas par bērnu.
O.L ar savu parakstu ir apliecinājis, ka piekrīt, ka viņa apgādnieka zaudējuma pensiju saņems vecmamma J.K.
[1.2] Bāriņtiesas priekšsēdētāja 2014.gada 7.maijā sarunājās ar O.L, par ko tika sastādīts sarunu protokols. Sarunā noskaidrots, ka O.L pie vecmammas J.K dzīvo kopš 2014.gada 2.maija. Starp O un tēvu izveidojies konflikts, un viņš ir aizgājis dzīvot pie vecmammas.
2014.gada 15.maijā, pārbaudot O.L sadzīves apstākļus viņa deklarētajā dzīvesvietā, bāriņtiesas darbiniekiem nevienu satikt mājās neizdevās. Lielas materiāliem pievienots dzīves apstākļu pārbaudes akts.
2014.gada 20.maijā bāriņtiesas darbinieki atkārtoti pārbaudīja O.L sadzīves apstākļus viņa deklarētajā dzīvesvietā, par ko tika sastādīts dzīves apstākļu pārbaudes akls. Pārbaudes laikā dzīvokļa durvis atvēra mazs bērns, kas paskaidroja, ka vecāku nav mājās.
2014.gada 20.maijā bāriņtiesas darbinieki pārbaudīja O.L sadzīves apstākļus viņa faktiskajā dzīvesvietā /adrese/, par ko tika sastādīts dzīves apstākļu pārbaudes akts. Faktiskajā dzīvesvietā O ir nodrošināti nepieciešamie sadzīves apstākļi.
[1.3] Bāriņtiesas sēdē J.K paskaidroja, ka O.L dzīvo pie viņas. Viņa pērk pārtiku, kādus sīkumus no apģērba, apmaksājusi dažas privātstundas, bet visam līdzekļu nepietiek. No 7.maija, kopš O dzīvo pie viņas, tēvs E.L uzturlīdzekļus bērnam nav maksājis.
Bāriņtiesas sēdē pieteicējs atzina, ka Odzīvo pie vecmammas kopš šī gada 7.maija. E.L paskaidroja, ka viņš uzturlīdzekļus nemaksā, jo dēls var atnāks mājās un paēst, viņš nav padzīts no mājām. Viņš kategoriski nepiekrīt, ka naudu par O saņems J.K.
Pieteicējs bāriņtiesas sēdē paskaidroja, ka, pēc viņa domām, jautājums par sociālajiem pabalstiem ir risināms starp viņu un dēlu, nekādā gadījumā neiesaistot vecmammu, jo uzskata, ka vecmamma iejaucas mazdēla audzināšanā. Ar O viņi kontaktējas mutiski, jo mobila telefona numurs viņam nav zināms. Septiņus gadus viņš ir apmaksājis mobilos sakarus. Pieteicējs arī paskaidroja, ka ne J.K, ne pats O viņu neinformēja par to, ka dēls turpmāk dzīvos pie vecmammas.
Pieteicējs piekrita, ka līdz konflikta noregulējumam, O dzīvos pie vecmammas, J.K. Pieteicējs arī piekrita, ka sociālos pabalstus saņems O.
Bāriņtiesas sēdē arī J.K piekrita, ka sociālie pabalsti un apgādnieka zaudējuma pensija tiks pāradresēta O.L.
[1.4] Saskaņā ar Valsts sociālo pabalstu likuma 6.panta pirmo daļu, ģimenes valsts pabalstu piešķir personai, kura audzina bērnu.
Pamatojoties uz Valsts sociālo pabalstu likuma 16.panta tiešo daļu, ja tas nepieciešams bērna personisko interešu aizstāvībai, ar bāriņtiesas īpašu lēmumu valsts sociālo pabalstu var piešķirt jebkurai šā likuma 4.panta pirmajā daļā minētajai personai, kura faktiski audzina bērnu, vai pašam bērnam, ja viņš sasniedzis 15 gadu vecumu.
O.L ir J.K audzināšanā un ikdienas aprūpē. O.L ir 17 gadi. E.L un J.K piekrita, ka sociālie pabalsti tiks izmaksāti O.L.
Tādejādi Bāriņtiesas locekļi atzina, ka bērna interesēs valsts sociālos pabalstus un apgādnieka zaudējuma pensiju ir jāpāradresē O.L.

[2] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Līvānu novada bāriņtiesas 2014.gada 10.jūnija lēmuma Nr.1-6/27 atcelšanu.
Pieteikumā norādīti šādi argumenti.
[2.1] Bāriņtiesa lēmumā atsaucas uz Valsts sociālo pabalstu likuma 6.panta pirmo daļu un 16.panta trešo daļu, norādot, ka minētās likuma normas

nosaka, ja tas nepieciešams bērna personisko interešu aizstāvībai, ar bāriņtiesas īpašu lēmumu valsts sociālo pabalstu var piešķirt pašam bērnam, ja viņš sasniedzis 15 gadu vecumu. Tai pašā laikā bāriņtiesa lēmumā nav norādījusi nevienu pamatojumu tam, kādas bērna personiskās intereses ir jāaizstāv, un kādā veidā tās tiek aizstāvētas, ļaujot nepilngadīgajam pašam saņemt apgādnieka zaudējuma pensiju un valsts sociālos pabalstus.
[2.2] No lēmuma ir redzams, ka Bāriņtiesa tikai 2014.gada 20.maijā ir saņēmusi bērna vecmāmiņas J.K iesniegumu ar lūgumu pāradresēt viņai mazdēla apgādnieka zaudējuma pensiju, bet tai pašā laikā Bāriņtiesa jau 2014.gada 7.maijā veic pārrunas ar nepilngadīgo, un 15.maijā pārbauda O.L dzīvesvietu. Tādējādi no lēmuma nav saprotams, kāds tiesisks pamats Bāriņtiesai ir bijis vēl pirms J.K iesnieguma saņemšanas veikt kādas pārbaudes.
[2.3] Saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 185.pantu, ja bērns neklausa vai nepakļaujas vecāku audzināšanai, vecāki var griezties pēc palīdzības bāriņtiesā. Konkrētajā gadījumā pieteicēja dēls O nepakļāvās pieteicēja audzināšanai, neklausīja dotajiem norādījumiem par mācībām, draugu loku un laiku, kad viņam tiek ļauts kontaktēties ar draugiem, kā dēļ O patvaļīgi aizgāja dzīvot pie vecmāmiņas, jo tur viņam ir lielāka brīvība, un nav jāpakļaujas nekādiem ierobežojumiem. Turklāt viņš vēl mācās un nekādā ziņā nevar tikt uzskatīt par patstāvīgu pieaugušu cilvēku. Tieši šo domstarpību dēļ pieteicējs vērsies Bāriņtiesā pēc palīdzības, taču Bāriņtiesa nevis palīdzēja atrisināt problēmu, bet gluži otrādi - deva pilnīgu rīcības brīvību nepilngadīgajam, lemjot par apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksāšanu tieši viņam. Lēmumā nav norādīts neviens motīvs, kādi apstākļi pamato šāda lēmuma pieņemšanu, kādi apstākļi ir tik īpaši, ka jālemj par sociālo pabalstu un apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksu tieši pašam nepilngadīgajam.
Bāriņtiesa vispār nav skaidrojusi, vai nepilngadīgais spēj un prot racionāli pats rīkoties ar naudas līdzekļiem, nav skaidrojusi, kādiem mērķiem nepilngadīgais šos naudas līdzekļus izmantos, un vai šo naudas līdzekļu nodošana tieši nepilngadīgā nekontrolētā rīcībā, ir bērna interesēs. Turklāt lietā nekad nav pastāvējis strīds par to, ka pieteicējs nerūpētos vai pienācīgā kārtā nebūtu apgādājis savu nepilngadīgo dēlu.
Tādējādi Bāriņtiesa savā lēmumā nav izdarījusi lietderības apsvērumus, ar ko pārkāpa Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 67.panta otrās daļas 6.punktu. Šādu administratīvu aktu nevar atzīt par tiesisku.

[3] Tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā Bāriņtiesa pieteikumu neatzina u z Lēmumā norādīto argumentu pamata. Papildus norādīja sekojošo.
[3.1] 2014.gada 7.maijā Bāriņtiesā vērsās nepilngadīgā O.L vecmamma J.K ar informāciju par mazdēla un viņa tēva E.L attiecībām ģimenē. J.K paskaidroja, ka faktiski mazdēls dzīvo pie viņas. Mazdēls ir sportists un vakaros neklaiņo, mācībās sekmes varētu būt labākas. Saruna tika fiksēta sarunu protokolā.
Bāriņtiesas priekšsēdētāja 2014.gada 7.maijā sarunā ar nepilngadīgo O.L noskaidroja viņa viedokli par esošo situāciju. O.L pastāstīja, ka no šī gada 2.maija dzīvo pie vecmammas J.K un norādīja adresi /adrese A/. O paskaidroja, ka viņam ir konflikts ar tēvu un tēva sievu. Konflikts radās par to, ka tēvam nepatīk viņa draudzene, bet īsti tēvs O nav paskaidrojis domstarpības un konflikta iemeslus. O stāstīja, ka draudzene mācās vidusskolā, nodarbojas ar sportu, piedalās visādos pasākumos un pats O saka, ka nevar neko sliktu par viņu pateikt. O.L sarunā izteica savu neapmierinātību ar tēva attieksmi pret viņu, jo O šī gada 2.maijā piedalījās sacensībās un, pārnākot mājās no sacensībām, viņam nebija atstāts ēdiens. Viņš redzēja, ka visi ģimenes locekļi ir paēduši, jo no kafejnīcas tika pasūtīts ēdiens vienreizējos traukos, bet O ēdiena nebija. Viņš norādīja, ka paēst varēja, jo uz galda bija Rolton zupas un, ja gribēja gatavot ēst, tad vajadzēja atsaldēt gaļu. Tas jau ir garāku laika periodu. Tēvs ar savu sievu un viņas diviem mazgadīgiem bērniem paēd kafejnīcā un O pašam jāgatavo ēst. Mājās ir tas, kas ir. Kabatas naudu O tēvs nedod. O vēl stāstīja par skolas gaitām, ka mācās /Nosaukums/, nodarbojas ar basketbolu /Nosaukums/ sporta skolā. O paskaidroja, ka pie vecmammas ir mierīgi strādāt, viņš palīdz vecmammai un daudz laika pavada treniņos. Sarunā O lūdza Bāriņtiesu palīdzēt atrisināt situāciju finansiālā ziņā.
[3.2] Bāriņtiesas sēdē 2014.gada 10.jūnijā J.K paskaidroja, ka E.L dēlam nemaksā uzturlīdzekļus, viņa pērk pārtiku, kādus sīkumus no apģērba, piemēram, zeķes, apmaksāja dažas privātstundas. Kā iemeslu tam, kāpēc O aizgāja no mājas, J.K minēja to, ka O ir sūdzējies, ka grib atsevišķu gultu, kuras viņam mājās nav, kā arī vecāku nepatiku pret O draudzeni.
E.L bāriņtiesas sēdē apliecināja, ka O dzīvo pie vecmammas un uzturlīdzekļus dēlam viņš nemaksā, jo viņš var atnākt mājās un paēst, viņš nav padzīts no mājām.
Bāriņtiesas sēdē E.L kategoriski nepiekrita, ka naudu par O saņems vecmamma. Pēc viņa teiktā, jautājums par sociālajiem pabalstiem ir risināms starp viņu un dēlu, nekādā gadījumā neiesaistot vecmammu, jo viņa pietiekami jaukusies mazdēla audzināšanā. Vienlaikus E.L sēdē apliecināja, ka kopā ar dēlu piekrīt apmeklēt psihologa konsultācijas, vēlas, lai dēls atgriežas ģimenē, kā arī piekrita, ka līdz konflikta noregulējumam O dzīvos pie vecmammas un sociālos pabalstus saņems pats O.
[3.3] No šī gada 2.maija O faktiski dzīvo pie vecmammas, kura viņam nodrošina labus sadzīves apstākļus. Bērna tēvs dēla uzturēšanos J.K ģimenē materiāli neatbalsta, ne pats maksājot uzturlīdzekļus, ne maksājot apgādnieka zaudējuma pensiju, kas tiek pārskaitīta uz viņa kontu, lai nodrošinātu bērna pamatvajadzības. Ņemot vērā šos apstākļus, Bāriņtiesai bija pamats izskatīt lietu par valsts sociālo pabalstu un apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksāšanu faktiskajam aprūpētājam. Tā kā Bāriņtiesas sēdē E.L iebilda pret pabalstu izmaksāšanu J.K, bet norādīja, ka šis jautājums ir risināms viņa un dēla starpā un piekrita, ka tie tiks pārskaitīti pašam O.L, jo normatīvie akti tādu iespēju paredz, un J.K tam neiebilda, tad bāriņtiesa lēma, ka O.L valsts sociālā pabalsta un apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksa tiks pārtraukta E.L. bet tiks maksāta O.L. Bāriņtiesas sēdē pieteicējs labprātīgi piekrita apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksāšanai dēlam, tātad uzskatīja, ka nepilngadīgais dēls spēj un prot racionāli pats rīkoties ar naudas līdzekļiem.
[3.4] Bērna tēvam E.L nav pārtrauktas aizgādības tiesības, tas nozīmē, ka viņa pienākums ir rūpēties par bērnu. Bērna māte I.L ir mirusi. Taču no Bāriņtiesas lietvedībā esošajiem pierādījumiem - O.L teiktā un pieteicēja paskaidrojumiem, Bāriņtiesas sēdē secināts, ka tēvs nepilda visus ar likumu viņam noteiktos pienākumus, nenodrošinot bērnam pamatvajadzības - ēdiens, apģērbs, pajumte.

[4] Pieteicējs tiesas sēdē uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot, ka viņam nav iebildumu pret to, ka apgādnieka zaudējuma pensiju saņem pats O. Tiesa pieteicējam norādīja, ka ar Lēmumu, kuru pieteicējs prasa atcelt, arī ir nolemts, ka apgādnieka zaudējuma pensiju saņems pats O, līdz ar to pieteicēja pozīcija attiecībā pret Lēmumu ir pretrunīga. Uz minēto pieteicējs uzstāja uz Lēmuma atcelšanu, nenorādot papildus argumentus.

[5] Bāriņtiesas pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā tiesai ietvertajiem argumentiem.

[6] Trešā persona O.L tiesas sēdē paskaidroja, ka no šī gada 2.maija dzīvo pie vecmammas J.K. O paskaidroja, ka viņam ir konflikts ar tēvu un tēva sievu. Konflikts radās par to, ka tēvam nepatika viņa draudzene, bet īsti tēvs /O.L./ nav paskaidrojis domstarpības un konflikta iemeslus, uz doto brīdi O vairs netiekas ar minēto draudzeni. O.L tiesā izteica savu neapmierinātību ar tēva attieksmi pret viņu, kā piemēru minot, ka šī gada 2.maijā viņš piedalījās sacensībās un, pārnākot mājās no sacensībām, viņam nebija atstāts ēdiens. Viņš redzēja, ka visi ģimenes locekļi ir paēduši, jo no kafejnīcas tika pasūtīts ēdiens vienreizējos traukos, bet O ēdiena nebija. Viņš norādīja, ka paēst varēja, jo uz galda bija Rolton zupas un, ja gribēja gatavot ēst, tad vajadzēja atsaldēt gaļu. Tēvs ar savu sievu un viņas diviem mazgadīgiem bērniem paēd kafejnīcā un O pašam jāgatavo ēst. Mājās ir tas, kas ir. Kabatas naudu O

tēvs arī nedeva.

[7] Trešās personas sevišķās aizbildnes pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, kanbsp; /O.L./faktiski dzīvo pie vecmammas, kura viņam nodrošina labus sadzīves apstākļus. Bērna tēvs dēla uzturēšanos J.K ģimenē materiāli neatbalsta, ne pats maksājot uzturlīdzekļus, ne maksājot apgādnieka zaudējuma pensiju, kas tiek pārskaitīta uz viņa kontu, lai nodrošinātu bērna pamatvajadzības. Trešās personas pārstāve norādīja, ka Bāriņtiesai bija pamats izskatīt lietu par valsts sociālo pabalstu un apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksāšanu faktiskajam aprūpētājam J.K. Tā kā Bāriņtiesas sēdē E.L iebilda pret pabalstu izmaksāšanu J.K., bet norādīja, ka šis jautājums ir risināms viņa un dēla starpā un piekrita, ka tie tiks pārskaitīti pašam O.L, jo normatīvie akti tādu iespēju paredz, un J.K tam neiebilda, tad bāriņtiesa lēma, ka O.L valsts sociālā pabalsta un apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksa tiks pārtraukta E.L, bet tiks maksāta O.L. Līdz ar to nav saprotams pieteikuma tiesai mērķis.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[9] Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmajā un otrajā daļā ir noteikts, ka tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras. Visām darbībām attiecībā uz bērnu neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts vai pašvaldību institūcijas, sabiedriskās organizācijas vai citas fiziskās un juridiskās personas, kā arī tiesas un citas tiesībaizsardzības iestādes, prioritāri ir jānodrošina bērna tiesības un intereses.
Ievērojot minēto, tiesai ir pienākums objektīvi noskaidrot, vai pārsūdzētais Lēmums atbilst nepilngadīgā O.L interesēm.

[10] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pamatoti Līvānu novada bāriņtiesa nolēma pārtraukt O.L valsts sociālo pabalstu un apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksu tēvam E.L un izmaksāt valsts sociālos pabalstus un apgādnieka zaudējuma pensiju O.L.

[11] Izvērtējot to vai pastāvot konstatētajiem apstākļiem, atbildētājai bija pamats pārtraukt valsts sociālo pabalstu un apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksu pieteicējam, tiesa norāda turpmāk minēto.
Saskaņā ar Valsts sociālo pabalstu likuma 6.panta pirmo daļu, ģimenes valsts pabalstu piešķir personai, kura audzina bērnu.
Pamatojoties uz Valsts sociālo pabalstu likuma 16.panta tiešo daļu, ja tas nepieciešams bērna personisko interešu aizstāvībai, ar bāriņtiesas īpašu lēmumu valsts sociālo pabalstu var piešķirt jebkurai šā likuma 4.panta pirmajā daļā minētajai personai, kura faktiski audzina bērnu, vai pašam bērnam, ja viņš sasniedzis 15 gadu vecumu.
Atbildētāja nolēma, pamatojoties uz Valsts sociālo pabalstu likuma 16.panta tiešo daļu, piešķirt pašam bērnam O.L.
Atbildētāja minēto lēmumu pamatoja ar to, ka O.L kopš 2014.gada 2.maija dzīvo pie vecmammas J.K, kā arī ar to, ka kopš O dzīvo pie vecmammas, tēvs E.L uzturlīdzekļus bērnam nav maksājis.
Pieteicējs tiesas sēdē apstiprināja, ka viņš bija pret to, ka O dzīvo pie vecmammas J.K, un viņš informēja O, ka naudu dos O tikai ar noteikumu, ka O atgriežas mājās.
Tiesa konstatē, ka konkrētajā lietā nav strīda par to, ka starp pieteicēju un viņa nepilngadīgo dēlu O bija radies konflikts, kura rezultātā O aizgāja dzīvot pie vecmammas J.K. Nav strīda arī par to, ka pieteicējs vēlas, lai dēls O atgriežas mājās.
Tiesas ieskatā konkrētajā situācijā pieteicējs, nespējot uzlabot attiecības ar dēlu, mēģināja dēlu ietekmēt, nepiešķirot dēlam uzturlīdzekļus, kamēr dēls dzīvo pie vecmammas un, solot tos piešķirt pēc dēla atgriešanās mājās.
Tiesa tāda veida ietekmēšanas līdzekli uzskata par nepieņemamu, jo Civillikuma 177.panta pirmā, otrā, trešā un ceturtā daļa nosaka, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās. Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu. Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam). Bērna uzraudzība nozīmē rūpes par bērna paša drošību un trešās personas apdraudējuma novēršanu.
Pieteicējs, nepiešķirot dēlam uzturlīdzekļus, kamēr dēls dzīvo pie vecmammas, ir rīkojies pretrunā ar citētajām Civillikuma normām, un faktiski no 2014.gada 2.maija atstājis dēlu O bez jebkādiem iztikas līdzekļiem. Tiesa norāda, ka pieteicējs nav izmantojis citus veidus attiecību uzlabošanai ar dēlu.
Izvērtējot konstatētos apstākļus, tiesa secina, ka Līvānu novada bāriņtiesa pamatoti nolēma pārtraukt O.L valsts sociālo pabalstu un apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksu tēvam E.L un izmaksāt valsts sociālos pabalstus un apgādnieka zaudējuma pensiju O.L.
Vērā ņemams ir arī tas apstāklis, ka pieteicējs bāriņtiesas sēdē piekrita tam, ka minētos pabalstus saņem O, viņš bija pret to, ka tos saņems J.K.

[12] Pietikumā pieteicējs norāda, ka bāriņtiesa vispār nav skaidrojusi, vai nepilngadīgais spēj un prot racionāli pats rīkoties ar naudas līdzekļiem, nav skaidrojusi, kādiem mērķiem nepilngadīgais šos naudas līdzekļus izmantos, un vai šo naudas līdzekļu nodošana tieši nepilngadīgā nekontrolētā rīcībā, ir bērna interesēs.
Tiesa jau iepriekš konstatēja, ka valsts sociālo pabalstu un apgādnieka zaudējuma pensijas nodošana O.L ir O.L interesēs, jo pieteicējs kopš 2014.gada 2.maija bija atteicies piešķirt savam dēlam O.L minētos līdzekļus.
Attiecībā uz to, vai O.L spēj un prot racionāli pats rīkoties ar naudas līdzekļiem, tiesa konstatē, ka no O.L paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka saņemtos naudas līdzekļus viņš daļēji atdeva vecmammai J.K., jo viņa nodrošina O ēdienu, daļu naudas līdzekļu Oizmantojis apģērba iegādei. Tiesa nekonstatē, uz to nenorāda arī pieteicējs, ka O.L saņemtos naudas līdzekļus būtu izlietojis nelietderīgi.
Konkrētajā lietā ir vērā ņemams apstāklis, ka uz Lēmuma pieņemšanas brīdi O.L bija 17,5 gadus vecs. Tiesas ieskatā tādā vecumā persona spēj un prot racionālinbsp; rīkoties ar naudas līdzekļiem bez kontroles no vecāku puses.

[13] Saskaņā ar Administratīva procesa likuma 7.pantu iestādes un tiesas rīcībai jāatbilst tiesību normām. Iestāde un tiesa darbojas normatīvajos aktos noteikto pilnvaru ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim.
Ņemot vērā iepriekš spriedumā konstatēto, tiesa neatrod pamatu Lēmuma atzīšanai par prettiesisku . Lēmums pieņemts atbilstoši Bāriņtiesas kompetencei. Atbildētāja Lēmumā ir vērtējusi tās rīcībā esošos pierādījumus un pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts ir izdots pamatoti. Līdz ar to tiesa secina, ka Lēmums, ar kuru pieteicējam nolemts pārtraukt O.L valsts sociālo pabalstu un apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksu, ir tiesisks administratīvais akts, savukārt pieteikums nav pamatots.

[14] Papildus tiesa norāda, ka atbilstoši Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, kas savukārt veidojusies, pamatojoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet tai nav pienākums detalizēti atrunāt spriedumā jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Tikai tad, ja tiesa neanalizē kādu būtisku vai izšķirošu argumentu, tā pieļauj pārkāpumu. Tiesai nav jāargumentē visi tie paskaidrojumi, kas neattiecas uz konkrēto prasījumu *(sk. Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 23.novembra sprieduma 8.punktu lietā Nr. SKA-216, Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 28.februāra sprieduma 12.punktu lietā Nr. SKA-54).*
Procesuālās ekonomijas nolūkos tiesa uzskata, ka nav nepieciešams analizēt visus pieteicēja pieteikumā norādītos argumentus, jo tie nevar ietekmēt pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu, 291.panta pirmo daļu tiesa

nosprieda:

noraidīt E.L pieteikumu par Līvānu novada bāriņtiesas 2014.gada 10.jūnija lēmuma Nr.1-6/27 atcelšanu.
Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis S.Linkevičs